

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 367: Nếu Sáng Tỏ Phật Lý, Tùy Ý Nêu Lên Một Pháp, Đều Có Thể Thấu Tột Chỗ Cứu Cánh, Quy Về Bình Đẳng. Thế Mới Biết Phật Pháp, Không Có Pháp Cạn Nào Mà Chẳng Phải Là Pháp Sâu, Pháp Sâu Cũng Có Thể Là Pháp Cạn, Tuyệt Đối Không Có Thứ Lớp Cạn Sâu Để Nói

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 030)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Nếu sáng tỏ Phật lý, tùy ý nêu lên một pháp, đều có thể thấu tột chỗ cứu cánh, quy về bình đẳng. Thế mới biết Phật pháp, không có pháp cạn nào mà chẳng phải là pháp sâu, pháp sâu cũng có thể là pháp cạn, tuyệt đối không có thứ lớp cạn sâu để nói.】

Đây là nói lời chân thật với chư vị, trong Phật pháp đích thực không có thứ lớp cạn sâu. Quý vị cho rằng có cạn có sâu, đó vẫn là do sự phân biệt chấp trước của quý vị, có phân biệt chấp trước thì mới có cạn có sâu; lìa khỏi phân biệt chấp trước thì vạn pháp bình đẳng, không có thứ lớp cạn sâu. Chẳng những thứ lớp không có, mà cạn sâu cũng chẳng có. Vì sao vậy? Tất cả đều quy về một, quy về tâm tánh, toàn là từ trong tự tánh lưu lộ ra, làm sao lại không bình đẳng? Pháp pháp đều bình đẳng, mười pháp giới y báo chánh báo trang nghiêm toàn bộ đều là bình đẳng, đều do tự tánh biến hiện ra, đều do tự tánh lưu lộ ra, đây là do quý vị thực sự thấu hiểu những đạo lý này mà Phật đã giảng. Trong tất cả các pháp tùy ý nêu lên một pháp, điều này trên “Kinh Hoa Nghiêm” có nói, một tức là nhiều, nhiều tức là một, một tức tất cả, tất cả tức một, chính là ý nghĩa này. Đều có thể thấu tột cứu cánh của nó, cứu cánh là gì? Cứu cánh chính là tâm tánh. Bất cứ một pháp nào, nếu quý vị cẩn thận đi quán sát, đi nghiên cầu, đến cuối cùng đều quy về tự tánh. Tự tánh chính là bình đẳng, cho nên nói là quy về bình đẳng.

“Kinh Vô Lượng Thọ” ở trên tựa đề kinh đã dạy cho chúng ta cương lĩnh tu học tổng quát, trên tựa đề kinh, tựa đề “Kinh Vô Lượng Thọ” này vô cùng viên mãn. “Phật thuyết”, những chữ “Phật thuyết” trên các bộ kinh thông

thường là do Thích Ca Mâu Ni Phật nói; “Kinh Vô Lượng Thọ”, “Kinh A Di Đà”, “Kinh Quán Vô Lượng Thọ”, trên tựa đề ba bộ kinh này đều có chữ “Phật thuyết”, chữ “Phật” đó không phải chỉ Thích Ca Mâu Ni Phật, mà là chỉ mười phương ba đời tất cả chư Phật. Tất cả chư Phật vì chúng sanh đều nói “Kinh Vô Lượng Thọ”, đều nói “Kinh A Di Đà”, đều nói “Kinh Quán Vô Lượng Thọ”, cho nên ba bộ kinh này là tất cả chư Phật đều nói. Các bộ kinh khác tất cả chư Phật không hẳn đều nói, chưa chắc đều nói, bởi vì Phật pháp phải quán căn cơ, căn cơ không khế hợp, Phật tuyệt đối sẽ không nói. Ba bộ kinh này nhất định phải nói, bởi vì nó là ba căn đều thâm nhiếp, lợi độn đều thu gọn. Cho nên chữ “Phật” đó so với chữ “Phật thuyết” trên các kinh khác, ý nghĩa không giống nhau. “Đại Thừa”, chữ Đại là chỉ tâm lượng to lớn, rộng lớn vô biên, phổ độ tất cả chúng sanh trong pháp giới. “Vô Lượng Thọ Trang Nghiêm” là điều chúng ta mong cầu. Mong cầu điều gì? Mong cầu tánh đức viên mãn hiện tiền, đó là vô lượng, dùng một chữ Thọ để làm đại biểu: thọ mạng vô lượng, trí tuệ vô lượng, quang minh vô lượng, đức năng vô lượng, tất cả đều là vô lượng. Trang nghiêm là biểu hiện sự tốt đẹp trên sự tướng, nguy nga tráng lệ, không có mảy may khuyết điểm nào, đây là trang nghiêm, là điều chúng ta cầu. Dùng phương pháp gì để cầu? Tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm giác, giác mà không mê, dùng ba phương pháp này để cầu. Cho nên “Thanh tịnh Bình đẳng Giác”, là tổng cương lĩnh tu hành mà tựa kinh chỉ thị cho chúng ta. Quý vị tu thanh tịnh bình đẳng giác, quý vị liền được đại thừa vô lượng thọ trang nghiêm, quý vị được quả này. Trên tựa đề kinh có nhân có quả, có lý có sự, có tánh có tướng, tựa kinh thực sự là viên mãn, cứu cánh viên mãn.

「 Khi thực tướng hiển hiện, duy nhất thanh tịnh. Ngay cả hai chữ ‘lòng tin’ cũng không còn dấu vết. Đó chính là chân cứu cánh bình đẳng, như như bất động vậy. 」

Vừa rồi đã nói qua, tùy ý nêu lên một pháp, tùy ý nêu lên một pháp thấu tột cứu cánh đều quy về pháp tánh, đều quy về cứu cánh bình đẳng, cho nên nhà Phật nói vạn pháp bình đẳng, đạo lý chính là ở chỗ này. Chẳng những tánh bình đẳng, mà tướng có bình đẳng hay không? Vẫn là bình đẳng, tác dụng cũng bình đẳng. Người bình thường chúng ta nhìn không ra, người bình thường cao lắm là có thể thừa nhận tánh bình đẳng, còn về sự tướng thì chẳng bình đẳng. Tướng mạo này của tôi và tướng mạo của Phật dung mạo không giống nhau, làm sao có thể bình đẳng? Sự thọ dụng của chúng ta cũng chẳng bình đẳng. Kỳ thực sự

không bình đẳng này là từ chỗ nào sinh ra? Sinh ra từ trong vọng tưởng chấp trước, vọng tưởng chấp trước là giả, không phải thật. Là vọng tưởng chấp trước thì bình đẳng, cái vọng tưởng chấp trước này vừa là, tướng liền biến đổi, biến thành giống y như tướng Phật, thế tục đoán mạng xem tướng thường nói “tướng tùy tâm chuyển”. Tướng của Phật do đâu mà biến hiện ra? Tâm Phật thanh tịnh, tướng của Phật là do tâm thanh tịnh biến hiện ra. Chúng ta đem vọng tưởng chấp trước vứt bỏ đi, buông xuống rồi, tâm thanh tịnh, hiện ra cái tướng đó liền giống y như Phật, có thể thấy là bình đẳng. Đứng từ phương diện thật (chân) mà nói là bình đẳng, đứng từ mặt giả (vọng) mà nói là không bình đẳng, đó là giả, không phải thật. Do đây có thể biết, Phật pháp không có pháp cạn nào mà chẳng phải là pháp sâu, pháp sâu cũng có thể là pháp cạn, tuyệt đối không có thứ lớp cạn sâu để nói; người phát tâm học tập và hoằng truyền kinh này, câu nói này nhất định phải ghi nhớ. Cho nên Phật pháp có thể giảng sâu, có thể giảng cạn, có thể giảng dài, có thể giảng ngắn, không gì là không tự tại! Thế nhưng quý vị nhất định phải “như giáo tu hành” (tu hành y theo lời dạy) mới được, nếu quý vị không như giáo tu hành, cũng chính là như trên kinh đã nói “thọ trì đọc tụng”, thì khi vì người khác diễn thuyết, quý vị sẽ rất khó đạt được sự viên dung tự tại như thế. Nhất định chính mình phải đích thân nỗ lực thực hành, phải trong lúc hành trì chứng thực được những lý luận, cảnh giới mà Phật đã giảng, sau đó quý vị nói ra tự nhiên sẽ thông suốt mọi bề, câu nào cũng hợp với đạo lý.